

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 12-09-37473 בן יורם נ' דנקנר ואח'

לפני ד"ר עודד מודריק- סגן נשיא (בדימ') של בית משפט מחוזי

המבקש: רו"ח ישראל בן יורם
על-ידי באי-כוחו - עוה"ד סיני אליאס ושות'

נ ג ד

- המשיבים:**
1. נוחי דנקנר
 2. שלי ברגמן
 3. רפי ביסקר
 4. אבי פישר
 6. יעקב (ג'קי) שימל
 7. גנדרן הולדינגס בע"מ
 8. גנדרן השקעות אי די בי בע"מ
 9. גנדרן השקעות 2000 בע"מ
 - על-ידי באי-כוחם - עוה"ד כספי ושות'
פישר, בכר, חן, וול אוריון ושות'
 20. זהבה דנקנר
 22. אליהו כהן
 24. חיים גבריאל
 - על-ידי באי-כוחם - עוה"ד כספי ושות'
 10. אברהם לבנת
 11. צבי לבנת
 12. שי לבנת
 13. אברהם לבנת בע"מ
 14. אברהם לבנת השקעות (2002) בע"מ
 - על-ידי באי-כוחם - עוה"ד ארדינסט, בן נתן ושות'
 15. יצחק מנור
 16. רות מנור
 17. דורי מנור
 18. מנור אחזקות בי.איי. בע"מ
 19. מנור השקעות-אי.די.בי בע"מ
 - על-ידי באי-כוחם - עוה"ד גולדפרב-זליגמן ושות'
 28. אברהם בן יוסף
 29. פרופ' יורם מרגליות
 30. עמוס מלכא
 31. אירית איזקסון
 - על-ידי באי-כוחם - עוה"ד ליפא מאיר ושות'
 32. אי די בי חברה לאחזקות בע"מ
 33. אי די בי חברה לפתוח בע"מ
 - על-ידי באי-כוחם - עוה"ד אגמון, רוזנברג-הכהן ושות'
 - כלל חברה לביטוח בע"מ
 - על-ידי באי-כוחה - עוה"ד לויתן שרון ושות'

1
2
3

פסק דין

1 מתוך 8

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 12-09-37473 בן יורם נ' דנקנר ואח'

1 לפני בקשה לאישור הסדר פשרה בבקשה לאישור תביעה נגזרת. הסדר הפשרה יוליך לסילוק מלא
2 וסופי של תביעות המבקש נגד המשיבים כולם בכל הנוגע לעסקת רכישת מניות גנדן תיירות ותעופה
3 בע"מ.

4 **השתלשלות האירועים עד כה**

5 1. ביום 18.9.2012 הוגשה לבית המשפט בקשה לאישור תביעה נגזרת המכוונת נגד דירקטורים ובעלי
6 שליטה בחברות אי.די.בי אחזקות בע"מ (להלן: "אחזקות") ובחברת אי.די.בי פיתוח בע"מ (להלן:
7 "פיתוח"). בבסיס הבקשה עומדת עסקת רכישת מניות חברת גנדן תיירות ותעופה בע"מ (להלן:
8 "עסקת גנדן תיירות" או: "העסקה") על ידי פיתוח. על פי הנטען, בעסקה שוחררו בעלי השליטה
9 בגנדן תיירות מערבויות, לרבות ערבויות של חברות שבשליטתם בשווי עשרות מיליוני דולרים
10 וגרמו לנזקים לפיתוח המוערכים במאות מיליוני שקלים. טענת המבקש עסקת גנדן תיירות
11 הייתה נגועה בניגודי עניינים ואינטרסים סבוכים הן של בעלי השליטה והן של נושאי משרה.
12

13 2. הליכי בירור הבקשה לאישור התביעה הנגזרת מתנהלים מינואר 2013. עד הגשת הבקשה לאישור
14 הסדר הפשרה, הוגשו כתבי טענות מטעם הצדדים לרבות חוות דעת מומחים; התקיימו חקירות
15 המצהירים והמומחים; בתום שמיעת העדויות השונות החלו הצדדים בהגשת הסיכומים, מלאכה
16 אשר נקטעה על ידי בקשה לסילוק הבקשה על הסף שהחלטה בה ניתנה ביום 19.10.2014. לאחר
17 מכן, הושלם שלב הגשת סיכומי הטענות לקראת הכרעה בבקשת האישור.
18

19 3. במקביל קיימו הצדדים מגעים להסדרת המחלוקת מחוץ לכותלי בית המשפט וביום 20.4.2015
20 הוגשה בקשה לאישור הסדר פשרה חלקי; ההסכם החלקי כלל הסדר רק עם חלק מהמשיבים
21 ביחס לכל עילות התביעה והתייחס לעילות תביעה נגד המשיבים האחרים. המשיבים שלא נכללו
22 בהסכם החלקי התנגדו לו ועוררו שאלות משפט הנוגעות לעצם האפשרות לחתימה על הסדר
23 חלקי בנסיבות העניין. ההסדר החלקי פורסם לקבלת התנגדויות ולבקשת בית המשפט תקבלה
24 עמדת רשות ניירות ערך. קוימו מספר דיונים בהסדר הפשרה החלקי ובית המשפט המליץ לצדדים
25 לנסות ולגבש הסדר פשרה אשר יכלול את כלל המשיבים.
26

27 4. ביום 11.9.2015 הוגשה לבית המשפט בקשה לאישור הסדר פשרה אשר נחתם ביום 10.9.2015
28 (להלן: "הסדר הפשרה") המביא את ההליך לסיומו ביחס לכל המשיבים. בהתאם להוראות סעיף
29 202(ב) לחוק החברות, תשנ"ט-1999 (להלן: "חוק החברות"), הוריתי ביום 16.9.2015 על פרסום
30 הסדר הפשרה לקבלת התנגדויות מהציבור וכן ביקשתי לקבל את עמדת רשות ניירות ערך
31 והמפקח על הביטוח ושוק ההון. עמדת הרשות לניירות ערך הוגשה ביום 25.10.2015 ובו ביום
32 הוגשה התייחסות מטעם המבקש. עמדת המפקח על הביטוח ושוק ההון לא הוגשה על אף
33 שנתבקשה.
34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 12-09-37473 בן יורם נ' דנקנר ואח'

1

2

עיקרי הסדר הפשרה

3 5. לפתח הסדר הפשרה מבקשים הצדדים להוסיף את כלל חברה לביטוח בע"מ (להלן: "כלל")
 4 כמשיבה לבקשת אישור התביעה כתביעה נגזרת, מכוח אחריותה על פי פוליסת ביטוח ובהתאם
 5 לסעיף 68 לחוק חוזה הביטוח, תשמ"א-1981 וכמי שתישא בחלק משמעותי מתשלום ההסדר.
 6 כיון שלא הוגשה כל התנגדות לצירוף האמור, אין מניעה לאשרו.

7

8 6. על פי הסדר הפשרה, תשלם כלל לפיתוח 2,850,000 דולר אמריקאי (על פי שער הדולר היציג ביום
 9 התשלום בפועל) (להלן: "סכום הפשרה") מהם יופחתו גמול המבקש, שכר טרחת בא כוחו בצירוף
 10 מע"מ כדין. הצדדים המליצו כי בית המשפט יקבע את האחרונים בשיעור 3.5% ו-21.5% בצירוף
 11 מע"מ כדין בהתאמה מסכום הפשרה.

12

13 7. הצדדים הסכימו כי בקשת אישור התביעה כתביעה נגזרת תתקבל ללא צו להוצאות, וזאת ביחס
 14 לכל העילות והסעדים שהועלו על ידי המבקש במסגרת ההליך בכתבי הטענות שהוגשו על ידו.
 15 אעיר כי בפי המשיבים היו טענות לגבי הרחבות חזית שעליהן ויתרו במסגרת הפשרה.

16

17 עם אישור התביעה כתביעה נגזרת בית המשפט יקבל את התביעה ויורה לכלל ולבעלי השליטה
 18 (המשיבים 1-4, 6-9, 10-14, ו-15-19) ביחד ולחוד לשלם את סכום הפשרה בלבד כסכום סופי
 19 ומוחלט אשר תשלומו מהווה הטבה מלאה ופיצוי של כל נזק מכל מין וסוג שנגרם לפיתוח במישרין
 20 או בעקיפין מעסקת גנדה תיירות. הסדר הפשרה אשר יאומץ בפסק דין יהווה מעשה בית דין וימצה
 21 את כל עילות התביעה, הטענות והדרישות של פיתוח כנגד הדירקטורים בפיתוח, באחזקות וכנגד
 22 המבוטחים, בעלי השליטה, כלל, מומחים או יועצים שונים שהועסקו על ידי פיתוח או בידי
 23 המשיבים.

24

25

טיעוני המבקש

26 8. להנמקת הסדר הפשרה, חזר והדגיש המבקש את ייחודיות המקרה דנן, שכן חל שינוי מהותי
 27 במבנה הארגוני של החברות אחזקות ופיתוח (ראו החלטתי מיום 19.10.2014). הגורמים בפיתוח
 28 היום אינם זהים לאלו שכיחנו בפיתוח בעת האירועים מושא ההליך שלפני ואינם נגועים במעשי
 29 קודמיהם. האורגנים הנוכחיים של פיתוח בחנו את האינטרסים של החברה, את טובתה והגיעו
 30 לכלל מסקנה כי הסדר הפשרה מיטיב עם פיתוח, על כן פיתוח צורפה לבקשה לאשר את הסדר
 31 הפשרה. כמו כן, פרט לעצם תמיכת פיתוח בהסכם, הרי שהצדדים היו קשובים להערות בית
 32 המשפט ובעקבות משא ומתן שניהל המבקש הועלה סכום הפשרה ואיתו החלק ממנו תהנה פיתוח,
 33 על אף שהחברה הייתה נכונה להסתפק בסכומים נמוכים יותר (ראו החלטותיי ביחס לבקשה
 34 לאישור הסדר הפשרה החלקי בקשה מספר 83).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 12-09-37473 בן יורם נ' דנקנר ואח'

1

2 על פי הסדר הפשרה תקבל פיתוח לקופתה למעלה מ-2,000,000 דולר. בהקשר זה מציין המבקש
3 כי צירופה של כלל להסדר הפשרה, מייתר דיון בשאלות של כיסוי ביטוחי; למשל האם בגין מעשה
4 מסוים, פלוני אשר כיהן בה בעת כדירקטור והיה בעל שליטה, יהנה מכיסוי ביטוחי על הפרת
5 חובותיו בתור דירקטור אך לא כבעל שליטה. האם המבטח כלל רשאי להגיע להסדר פשרה מבלי
6 לכלול את בעלי השליטה ושלא על דעתם.

7

8 9. כמו כן, המבקש סבור כי חלק ממטרותיה הציבוריות של הגשת התביעה הנגזרת המסוימת שלפני
9 התממשו עת ששאלות הנוגעות ליחסי מעריך שווי וחברה ציבורית המזמינה את הערכת שוויה
10 הועלו על סדר יומה של רשות ניירות ערך וזכות כיום לדיון וליבון ציבורי.

11

12

גמול ושכר טרחת עורך דין

13 10. הצדדים המליצו כי גמול המבקש יועמד על סך 3.5% מסכום הפשרה וכי שכר טרחת בא כוחו
14 יועמד על 21.5% בצירוף מע"מ כדין. צירופם של הסכומים הללו יקווה מסכום הפשרה והיתרה
15 תועבר לקופת פיתוח.

16

17 11. המבקש ציין שסכום הגמול ושכר הטרחה המבוקשים, הופחתו לעומת הסדר הפשרה החלקי
18 שהוצע, חרף העובדה כי דווקא היה זה פרי עמלם שהוביל להסכמות בין הצדדים והעלאת סכומי
19 הפשרה. הוא הדגיש כי הסכומים הללו נקבעו במשא ומתן עם כל הצדדים ובהסכמת פיתוח
20 במטרה התאגידי החדש, כך שאין חשש שההסכמות בין הצדדים הן על חשבון החברה.

21

22 המבקש עמד על מורכבות ההליך והמשאבים שהושקעו לקידום הוכחות הטענות במסגרת בקשת
23 האישור. לעניין זה שוקלים: משך ההליך עד כה, מספר הישיבות שהתנהלו בבית המשפט, הצורך
24 בעדויות מומחים עצמאיים, היקף כתבי הטענות ועוד כיוצא באלה. המבקש סבור שהעובדה
25 שהצדדים הגיעו לפשרה עוד בטרם הכריע בית המשפט בבקשת האישור צריכה לעמוד לזכותו.
26 במישור הציבורי, הרי שהדיון בהליכים אלו הצמיחו תועלת משמעותית בהעלאת הדברים לסדר
27 היום הציבורי ובחינת הכללים הנוגעים למערכי שווי על ידי הרשות לניירות ערך, לרבות יציקת
28 תוכן למונח "תלות".

29

30 12. לסיכום דבריו טען המבקש כי השיעורים המומלצים עומדים בקריטריונים שנקבעו בפסיקה.

31

32

עמדת רשות ניירות ערך

33 כאמור, לאחר הגשת הסדר הפשרה הכולל, נתבקשה בשנית התייחסותם של רשות ניירות ערך ועמדת
34 המפקח על הביטוח ושוק ההון, אך רק עמדת הראשונה התקבלה. הרשות לניירות ערך הדגישה את

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 12-09-37473 בן יורם נ' דנקנר ואח'

1 הפער בין סכום התביעה המקורי אשר הועמדה על מאות מיליוני שקלים, לבין סכום הפשרה בסופו
2 של יום וציינה כי על בית המשפט לבחון האם בנסיבות העניין הפשרה בין הצדדים היא הוגנת וסבירה.
3 כמו כן, מבקשת הרשות כי בית המשפט ייקבע כי הסדר הפשרה יהווה מיצוי עילות התביעה ככל
4 שהללו נוגעות לעסקת גנדן תיירות בלבד ולא ביחס לעילות אחרות.

5
6 13. לעניין גמולו של המבקש ושכר טרחתו של בא כוחו מציינת הרשות כי על אף שהללו הופחתו
7 בהסכם הכולל, עודם מצויים "על הצד הגבוה" ועל בית המשפט לשקול האם מדובר בסכומים
8 ראויים.
9

דיון

10 14. סעיף 202(א) לחוק החברות קובע כי תובע לא יתפשר בתביעה נגורת אלא באישורו של בית
11 המשפט:

12 **"(א) תובע לא יסתלק מתביעה נגורת, ולא יעשה הסדר או פשרה עם נתבע, אלא באישור בית**
13 **המשפט; בבקשה לאישור יפורטו כל פרטי ההסדר או הפשרה לרבות כל תמורה המוצעת**
14 **לתובע.**

15
16 **(ב) נתבקש בית המשפט לאשר פשרה או הסדר כאמור בסעיף קטן (א), יורה על פרסום**
17 **הודעה על פרטי ההסדר או הפשרה; בעל מנייה, דירקטור, וכן נושה לעניין תביעה נגורת לפי**
18 **סעיף 204, רשאים להגיש, בתוך מועד שיקבע בית המשפט, התנגדות לאישור ההסדר או**
19 **הפשרה."**

20
21 מטרת סעיף 202 הינה מניעת ניצול החליף לרעה על ידי מי מהצדדים המעורבים (התובע, הנתבע
22 והחברה). במישור העקרוני, עלולים התובע והנתבע להגיע להסדר אשר אינו מטיב עם החברה. על
23 כן, נקבע כי בית המשפט יבחן את ההסדר המוצע וישקול, בין היתר, את השיקולים הבאים:
24 סיכויי התביעה, סכום הפיצוי לעומת הסכום הנתבע, השלב בו פנו לבית המשפט בפשרה,
25 סולבנטיות הנתבעים ועוד (ציפורה כהן בעלי מניות בחברה זכויות תביעה ותרופות (2010), כרך ג'
26 569; תנ"ג 11-02-21785 יונתן בן עמי נ' מנורה מבטחים החזקות בע"מ; תנ"ג 11-11-32690 רחל
27 גוטליב נ' איילון אחזקות בע"מ),

28
29 15. במקרה שבפני לא הוגשו כל התנגדויות מטעם הציבור להסדר הפשרה וכאמור הרשות לניירות
30 ערך בחוות דעתה השנייה, שמה את הדגש על הפער בין סכום התביעה שהעומד על מאות מיליוני
31 שקלים לבין סכום הפשרה המוצע בסך 2,850,000 דולר אמריקאי.
32

33 16. על פי הפסיקה בחינת סכום התביעה אל מול סכום הפשרה איננו הדגש, שכן סבירות הפשרה
34 מושפעת בראש ובראשונה מסיכויי התביעה (ראו את הערות הנשיא גרוניס בעניין דור כמיקלים
35 הנ"ל; תנ"ג 12-07-15430 אדיר שפירא נ' מדינת ישראל). במקרה דנן, מדובר בתביעה לא פשוטה
36 כלל ועיקר שספק אם הייתה מתקבלת ככתבה וכלשונה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 12-09-37473 בן יורם נ' דנקנר ואח'

- 1
2 המבקש אומנם ערך הבחנה בין הדירקטורים לבין בעלי השליטה (הגם שסבר שיש להטיל אחריות
3 על הכל), אך בין הדירקטורים לבין עצמם לא ערך הבחנות משמעותיות. הבקשה הצריכה
4 הידרשות לשאלות לא פשוטות באשר לאחריות דירקטורים בכלל ודירקטורים מקרב הציבור
5 בפרט להחלטה שקיבלו בהתבסס על תשתית המידע שהונחה לפנייהם ובהיסמך על חוות דעת של
6 אנשי מקצוע מהמעלה הראשונה.
7
8 בנסיבות אלה ניתן לומר שאין ביטחון שהבקשה לאישור התביעה כתביעה נגזרת הייתה מאושרת
9 ככתבה וכלשונה וכלפי כל המשיבים.
10
11 17. מעבר לשאלת האחריות של הדירקטורים, בהליך זה אף עלו שאלות לא פשוטות ביחס לטובת
12 החברה והאם כלל תוכל לגבות את הפיצוי שייפסק לה. על פי הנטען, בחלק לא מבוטל מעילות
13 התביעה נהנים הדירקטורים ונושאי המשרה מפטורים, על כן קשה לראות אם אמנם תצמח
14 לחברה תועלת כלכלית. כמו כן, אגב הליכי הפשרה, טענה כלל כי גם במקרים בהם מבוטחים
15 חלק מהמשיבים, הרי שהביטוח איננו חל ביחס לכל עילות התביעה. טענות אשר לו היו מתקבלות
16 היו מעמידות בספק את אפשרויות החברה להיפרע (זאת, נוכח סכום התביעה הגבוה).
17
18 18. אכן לשינוי במשטר התאגידי של פיתוח משמעות והשלכה לעניין סבירות והוגנות הפשרה. נוכח
19 חילופי הגברי בפיתוח, נתונה בספק התועלת שתצמח לחברה מניהול הליך ארוך, מורכב ויקר
20 שסיכויי הצלחתו אינם וודאיים. כמו כן, הגורמים בחברה אשר בחנו ואישרו את הסדר הפשרה
21 אינם הגורמים ה- "נגועים" בהחלטות המותקפות בהליך שבפני (ראו לעניין זה רע"א 4129/14
22 **דור כימיקלים נ' מריו גילמן**). לכן יש להניח כי העובדה שהחברה תומכת בהסדר הפשרה מלמדת
23 על כך שהחברה במשטרה החדש סבורה כי באיזון בין ההוצאות שהיתה נדרשת להוציא במסגרת
24 החליך, סיכויי ההליך, ויכולתה בסופו של יום להיפרע מהנתבעים - הפשרה מיטיבה עימה.
25
26 19. נוכח האמור, ובשים לב לכך שהצדדים היו קשובים הן להערות רשות לניירות ערך, הן להערות
27 בית המשפט והגיעו לפשרה הכוללת את כל הצדדים להליך והגדילו את סכום הפשרה, הרי
28 שבנסיבות העניין מצאתי כי הפשרה הוגנת וסבירה.
29
30 בכל הנוגע למיצוי ההליכים (ראו סעיף 6 להסדר הפשרה), ברי כי הסדר הפשרה יכול להוות מיצוי
31 טענות רק בנושאים שעלו במסגרת הליך זה והוא מוגבל לטענות שעלו בהקשר לעסקת גנדן תיירות
32 בלבד. אעיר שאם פיתוח מבקשת לוותר על עילות תביעה נוספות כלפי גורמים שלא היו צד
33 להליכים שבפני (כפי שעולה מנוסח הסעיף בהסדר הפשרה), היא רשאית לעשות כן ואיננה זקוקה
34 לאישור בית המשפט.
35

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 12-09-37473 בן יורם נ' דנקנר ואח'

20. לעניין גמול התובע ושכר טרחתו של בא כוחו, כמצוין לעיל רשות ניירות ערך סבורה כי הללו מצויים במתחם העליון על פי הפרמטרים שעוצבו בע"א 2046/10 עזבון המנוח משה שמש נ' דן רייכרט אומנם שם דובר בקביעת גמול ושכר טרחת בא כוח בהליך של תביעה ייצוגית, אך העקרונות יפים גם לתביעה נגזרת.

21. אינני סבור כי יכולה להיות מחלוקת על כך שהצדדים הקדישו ממיטב מרצם וזמנם לניהול ההליך וגילו יוזמה לכל אורכו. עדות לכך ניתן למצוא במסמכים עבי הכרס שהוגשו לבית המשפט, חוות הדעת המקצועיות שליוו את כתבי הטענות וכן במספר ימי ההוכחות שכבר התקיימו ואפילו במספר הבקשות אשר הוגשו לתיק בית המשפט. אני אף ער לעובדה כי ההמלצות לגמול ושכר טרחה, גובשו בעצה אחת עם פיתוח וכי האחרונה הסכימה להפחתת הסכומים מהכספים המגיעים לה על פי ההסדר.

אין לחדד שהסכומים אכן מצויים בצידו הרם של סולם הגמול המקובל (לשם השוואה ראו למשל: תנ"ג 11-02-21785 יונתן בן עמי נ' מנורה מבטחים החזקות בע"מ; תנ"ג 12-09-45914 אוהד דיין נ' אי.די.בי חברה לאחזקות בע"מ). אולם לפי שהסכומים אינם חורגים מן המקובל נראה לי שבנסיבות אין מקום לסטות מן ההסכמה שהושגה בין הצדדים

סיכום

22. בהתאם להסכם הפשרה אשר נחתם בין הצדדים ביום 10.9.2015, אני מורה על צירופה של כלל כמשיבה לבקשת האישור. בקשת האישור מתקבלת ואני מאשר את התביעה הנגזרת אשר תכלול את כל הטענות, העילות והסעדים שהועלו על ידי המבקש במסגרת כתבי הטענות שהוגשו.

23. הנני מקנה תוקף של פסק דין להסכם הפשרה בכפוף לאמור בפסקה 20 לעיל (תיקון לסעיף 6 להסכם הפשרה).

24. גמולו של המבקש יועמד על 3.5% מסכום הפשרה ושכר טרחתו של בא כוחו יועמד על 21.5% מסכום הפשרה בצירוף מע"מ כדין.

ניתן היום, ו' כסלו תשע"ו, 18 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים.

דר' עודד מודריק, שופט, סגן נשיאה בדימוס

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 37473-09-12 בן יורם נ' דנקנר ואח'

1

8 מתוך 8